

HOSPITALITAT I ACOLLIDA DEL JESÚS ITINERANT

per JUTTA BRUTSCHECK

El relat de Maria i Marta queda integrat en la fase inicial de la pujada a Jerusalem. Per tractar-se d'un relat d'acollida va resultar fàcil a Lluc posar-lo redaccionalment al servei de la seva concepció itinerant de la vida de Jesús.

Aquell que és rebut a casa de Marta i la paraula del qual és escoltada per Maria està en camí cap a la ciutat de la seva exaltació.

La intenció central del relat de Maria i Marta és el requeriment insistent que es tingui una conducta que respongui a la intenció del Senyor, el qual hostatjant-se entre nosaltres vol que la seva paraula sigui escoltada. D'aquesta paraula de revelació, el deixeble rep l'amor a Déu i al proïsme com a motiu principal i sentit obligatori de la seva vida, trobant amb això l'únic necessari i essencial, en darrer terme l'herència de la vida eterna.

Marta representa la possibilitat real d'ignorar la salvació que se'ns ofereix. Es un exemple de com una persona —una deixeble del Senyor— s'afanya per servir, sense reconèixer que ser configurat per la paraula és el valor imprescindible i el pressupòsit de tota acció.

L'intensiu afany de servei de Marta envers l'hoste és considerat com estar inquieta i preocupada per moltes coses i contraposat a l'únic necessari: l'escoltar de Maria.

Marta estava totalment absorta, distreta per un quefer excessiu. No es tracta de menysvalorar el servei de Marta per ressaltar l'escolta, sinó que es tracta de l'oposició entre l'ansietat (estar ocupadíssima servint) i l'escoltar la paraula de Déu. Aquí és on es dona el veritable contrast i on queda patent que, per a Lluc, les preocupacions en si mateixes són perjudicials.

Com a escena d'hospitalitat de Jesús a casa de Maria i de Marta, en camí cap a la ciutat de la seva exaltació, el missatge agafa una mena de força testamentària i una urgència definitiva, ja que Jesús està en camí de revelar-se com a prototipus d'un amor que s'entrega a sí mateix.

Aquesta narració mostra que no es pretén d'elogiar un estat de perfecció en si, en totes les formes i estats de vida. Però en la vida concreta del deixeble de Jesús cal que aquest es deixi regalar contínuament aquest sentit de la vida que dona plenitud; per això mai no han de faltar temps de silenci per escoltar la paraula.

Aquest és l'advertiment i el missatge explícit del text, el qual també és vàlid per a tota l'Església, perquè, en la mesura que aquesta deixi il·luminar constantment la seva casa, el seu interior, per la llum de la paraula, podrà també ser ella mateixa llum del món i donar als homes un testimoniatge clar de l'actuació de Déu.